

[Justitsministeren.]

kan ligestille Læger, Tandlæger og Dyrslæger med Tjenestemænd, slet ikke. Hvad Tjenestemændene angaar, gælder der dette særlige, som gør, at Kravet dér maa være endnu stærkere, nemlig at De og jeg, enhver af os, der skal bruge Tjenestemænd, maa bruge den Tjenestemand, der præsenteres os; vi har intet frit Valg, vi kan ikke sige: det Postbud, den Jernbanemand vil jeg ikke betjenes af. Vi er pligtige til at bruge de Tjenestemænd, der stilles til vor Disposition, medens derimod enhver Borger frit kan vælge, hvilken Læge, hvilken Tandlæge eller hvilken Dyrslæge han vil bruge. Derfor er det berettiget at stille yderligere et særligt Krav til Tjenestemændene i Forhold til disse andre Erhverv, blandt hvis Udøvere Borgerne selv kan vælge.

Saa maa jeg endelig til sidst sige til det ærede Medlem Hr. Erik Appel, at jeg personlig vil ikke have noget imod, om man ogsaa aabnede en Ventil for Præster og Lærere, en Ventil, som jeg dog mener maa være saa stram, at det kun kunde blive ganske undtagelsesvis, hvor særlige Hensyn gør sig gældende — saaledes som i det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte —, at man kunde bruge Ventilen. Paa den anden Side mener jeg ogsaa, at et saadant Tilfælde kan komme til at foreligge, saa hvis der kunde blive et Flertal for en Ændring i den Retning, har jeg ikke noget derimod, hvad jeg allerede tidligere, i hvert Fald underhaanden, har givet til Kende. Men naturligvis maa det være en Forudsætning, at der er Enighed inden for et Flertal derom.

Jeg takker paa ny for den velvillige og hurtige Behandling og haaber paa en hurtig videre Behandling af Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne henstille, at der mellem dette Lovforslags anden og tredje Behandling bliver Lejlighed til i Udvalget at drøfte det af det ærede Medlem Hr. Erik Appel fremførte Tilfælde, saa at de Oplysninger, der kan have Betydning i denne Forbindelse, kan komme til at foreligge for Udvalget.

Ordføreren (Lorentzen): Jeg maa næsten sige, at Udvalget har været mere glad for den højtærede Ministers Forslag end Justitsministeren selv. Naar vi har staaet fast paa den højtærede Justitsministers Forslag, skyldes det bl. a. dette, at vi vilde ikke, om jeg saa maa sige, lave nogen Rangforskul mellem Sagførere og Læger. Det er den egentlige Aarsag; ellers havde der vel ikke

været saa forfærdelig megen Modstand imod at lade f. Eks. Sagførere udgaa.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at sige, at for mig er der et ganske bestemt og skarpt Skel ved 2½ Aar. Det er der ikke ved 2 Aar, og derfor taler alle saglige Grunde for at blive staaende ved 2½ Aar; for den, der har indgaaende Kendskab til de mange Domme, der er faldet i disse Sager, er det meget let at paavise, at der er et Skel mellem 2½ Aar og 3 Aar, men Skellet mellem 2½ Aar og 2 Aar er meget vanskeligt at finde. Derfor mener vi, at alle saglige Grunde taler for ubetinget at blive staaende ved den foreslaaede Grænse: 2½ Aar.

Jeg skal anbefale, at man stemmer imod de stillede Ændringsforslag og vedtager Lovforslaget i den af den højtærede Justitsminister forelagte Form.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg vil gerne sige til Udvalgets ærede Ordfører, at jeg paaskønner i høj Grad, at man har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse i den Form, hvori jeg har fremsat det. Jeg har kun fremhævet over for Kritikken af, at man tog Sagførere med, at dette ingen praktisk Betydning vilde faa, og at jeg derfor ikke er veget bort fra at tage dem med; hvis det derimod vilde have haft stor praktisk Betydning, kunde jeg have været betænkelig ved det.

Hvad angaar de 2½ Aar, vil jeg gerne fuldstændig tiltræde det, den ærede Ordfører udtalte, nemlig at der er en betydelig Forskel mellem de Kategorier af Forseelser, der falder ind under 2½ Aars Straf, og dem, der falder ind under 3 Aars Straf, hvad jeg ogsaa søgte at godtgøre ved enkelte Eksempler før.

Jeg kan altsaa ikke anbefale at stemme for Ændringsforslagene, men anbefaler at stemme for Lovforslagets Overgang til tredje Behandling i den Form, hvori det er fremsat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 62 Stemmer mod 40.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 56 Stemmer mod 17; 37 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.